

Konwent Powiatów Województwa Łódzkiego przyjął stanowisko w sprawie nowelizacji tzw. ustawy odległościowej/wiatrakowej. W stanowisku szczególną uwagę zwrócono na konieczność dokonania rozróżnienia pomiędzy wiatrakami już istniejącymi i dopiero sytuowanymi – w kontekście możliwości posadowienia budynku mieszkalnego.

### Stan faktyczny

W stanowisku przypomniano, że ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wprowadziła m.in. następujące zmiany:

- wymóg sytuowania elektrowni wiatrowej wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (wcześniej było to możliwe również na podstawie decyzji o warunkach zabudowy),
- ustalenie minimalnej odległości wiatraka od budynku mieszkalnego, a także budynku mieszkalnego od wiatraka, która nie może być mniejsza niż dziesięciokrotność wysokości elektrowni (dotychczas była to przyjęta – jako optymalna odległość spełniająca normy hałasowe – odległość ok. 500 metrów).

Wskazano również, że ustawodawca nie rozgraniczył zakresu stosowania minimalnej odległości pomiędzy elektrownie już funkcjonujące i te, które dopiero mają być realizowane, co w konsekwencji pozbawiło właścicieli gruntów możliwości budowy budynków mieszkalnych na gruntach położonych w strefie nowo ustalonej odległości minimalnej (średnio ok. 1,5 km) od wiatraków już istniejących.

Stwierdzono także, iż uchwalenie planu miejscowego na dotychczasowych zasadach, które to umożliwione zostało poprzez przepisy przejściowe – jest niweczone przez brak stworzenia takiej możliwości w kontekście studium uwarunkowań.

### Propozycja

Jak można się domyślić, w stanowisku zawarto następującą propozycję: „Rozwiązaniem dla tak zobrazowanej sytuacji może być wprowadzenie w ustawie z dnia 16 lipca 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zmiany, która wykluczyłaby spod działania ustawy sytuacje dotyczące wiatraków już wybudowanych.”.